

Psalm 130

ZINGEN
uit de Bron

1. Uit diep - ten, zwart en dui - ter, roep ik in al mijn nood

tot U; o HEE - RE, lui - ster! Mijn last is zwaar en groot.

Ik smEEK U hier - be - ne - den en roep met al mijn kracht:

ZINGEN
uit de Bron

sla acht op mijn ge - be - den, let op mijn lui - de klacht.

2. Zag U op alle zonden,
het *kwaad* door ons gedaan,
wie *had* dan heil gevonden?
Wie *zou* er dan bestaan?
Maar nee, een *woord* van leven
is *steeds* bij U geweest.
U, *HEERE*, zult vergeven,
zo wordt Uw naam gevreesd.

3. Mijn *ziel* verwacht de *HEERE*,
ik *wacht* op Hem, Die hoort
en Die de *nood* kan keren;
mijn *hoop* staat op Zijn woord.
Nog sterker is mijn wachten,
mijn *hoop* op God gericht,
dan *wachters* in de nachten
verlangen naar het licht.

4. Blijf op de *HEERE* hopen,
verwacht Hem, Israël!
Hij *maakt* de weg weer open
naar *redding* en herstel.
Zijn volk — Hij *blijft* het dragen
in *goedheid* en geduld.
Eens zal de *morgen* dagen,
eens is het vrij van schuld.